

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

Takács Rózsa I. éves joghallgató kitérő tanuló, tagja a DISZ vezetőségnek, DISZ politikai órát vezet. Május 17-re a választások tiszteletére vállalta, hogy marxizmusból az ajánlott irodalmat kijegyzeteli, egy szakszöveg lefordítását orosz nyelvből és Guj Ilona évfolyamtársának segítségét. Vállalását teljesítette.

Prohászka Szilveszter I. éves gyógyszerészhallgató. Tanulmányi eredménye kitérő. Évfolyam vezetője tag. Munkáját mindig lelkiismeretesen és odaadóan végzi. Felajánlotta, hogy évfolyamtársait segíti a tanulásban és a laboratóriumi munkákban. Felajánlását becsületesen teljesíti.

Az Orvostudományi Egyetem a dolgozókért

A debreceni Orvostudományi Egyetem az elmúlt évben a megye öt termelőszövetkezeti községének patronálását vállalta magára és a patronálásban 223 orvos és egészségügyi dolgozó vett részt. A szegedi Közegészségtani Intézet az orvos egészségügyi dolgozók szakszervezetének szegedi egészségügyi tudományi szakszervezetének támogatásával a szegedi klinikák dolgozóit és a hatóság orvosok közreműködésével az elmúlt években több ipari üzem szűrővizsgálatát végezte el és Csongrád megye Tanácsa Egészségügyi Osztályának vezetője is támogatásban részesítette munkáikat, mely kiterjedt a mezőgazdaság szocialista szektorában dolgozóira is. A debreceni és az eddigi szegedi kezdeményezések hibája az, hogy a patronálás csupán alkalomszerű, nem folyamatos és így tartós eredményeket csak nehezen érhetünk el.

A szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsának az a határozata, hogy a párt és a Városi Tanács támogatásának és tanácsának igénybevételével a Szegedi Falemezgyár-raj és a baktói Felszabadulás termelőszövetkezettel szocialista szerződést köt, melynek értelmében az Orvostudományi Egyetem klinikái és intézeti folyamatos patronálásban részesítik az említt gyárium és termelőszövetkezet dolgozóit úgy, hogy orvosi és egészségügyi szaktanácsadást, a balesetelhárításra vonatkozóan szakvéleményt adnak, a dolgozókat időszakos szakorvosi szűrővizsgálatokban részesítik oly módon, hogy ez a természetben a legkevesebb idővesztést okozza, ennek az újabb kezdeményezésnek példamutató jelentőségét biztosít. Fokozza munkánk sikerének kilátását, hogy a szegedi Tudományegyetem rektorának és az Egyetemi Könyvtár igazgatójának támogatását is sikerült megszereznem és így mind a két szocialista szerződés megkötésekor már azt is bele foglaltuk a szerződés szövegébe,

hogy az Egyetemi Könyvtár felülvizsgálja és rendben tartja a két üzem könyvtárát, az Állam- és Jogtudományi Kar statisztikai intézete és a Mezőgazdasági Munkajogi Tanácsék felülvizsgálja az üzemek vezetését, a munka szervezését, a növénytermelési, növényélettani, földtani, földrajzi intézet és meteorológiai állomás a termelés megjavítása érdekében szaktanácsokat ad. Ezzel szemben a két üzem vezetése magára vállalja a szakszempontról szükséges helyszíni szemlék és szűrővizsgálatok lebonyolításához segítség nyújtását, a műszerek kiszállítását és azt, hogy a költségvetésben biztosított szociális keret felhasználásánál a szaktanácsokat tekintetbe veszi.

Az SZTK szegedi rendelőintézetének főorvosától ígéretet kaptam arra, hogy a dolgozók szűrővizsgálatai alkalmával feltárt egészségügyi hiányosságok reparációja is meg fog történni. A baktói Felszabadulás tizedes dolgozóit magunkra vállaltuk, hogy az esős időben alig járható bekötő út salakozásával megkönnyítik a patronálást vállaló dolgozók feladatának teljesítését. A Szegedi Falemezgyár dolgozóit előt tartott előadásom alkalmával ígéretet kaptam, hogy a segítséget és közreműködést munkánkhoz minden téren biztosítani fogják.

A gyógyító, megelőző és a tudományos munka egyre fokozódó megbecsülését tapasztalva, biztosak lehetünk abban, hogy az Orvostudományi Egyetem és egyetemünk dolgozóinak közösségi munkája a szocialista építési szolgálatában eredményes lesz, remélhetőleg elő fogja mozdítani a higiénikus szakra képzendő orvosok gyakorlati képzését is és ha feladatunkat sikerrel oldjuk meg, példánk másutt is követőkre talál.

Kanyó Béla dr.
a Közegészségtani Intézet igazgatója

A tanulmányi kirándulásokról

A tudományos és pedagógus káderek nevelése szempontjából a tanulmányi kirándulásoknak rendkívül nagy a jelentőségük.

Népi demokráciánk lehetővé tette, hogy egyetemünk tudományos intézete évente legalább kétszer tanulmányi kirándulásra vigye a hallgatókat.

Különösen fontos a kirándulás a földrajzszakos hallgatók képzése szempontjából. A földfelszín formáinak kutatása és értékelése, ami nélkül népgazdaságunk fejlődése elképzelhetetlen, nem lehetséges csupán a tanterem padjain és az íróasztal mellett. Hasonlóképpen fontos a gazdaságföldrajz egyes ágának komoly tanulmányozása és értékelése nemcsak az órák és jegyzeteken, hanem a helyszínen is, így pl. egyes ipartelepek, bányatelepek, kikötőberendezések látogatása. Hallgatóink itt közvetlenül észlelhetik részleteiben is népgazdaságunk eddigi eredményeit.

Intézetünk mindig egybekapcsolja a természeti és gazdaságföldrajzi jellegű kirándulásokat. Pl. egy bánya látogatásánál feltétlenül szóba kerül az illető hely belső szerkezeti és külső felszíni ismérve.

A kirándulás megszervezésénél első az utiprogram kidolgozása, az intézet vezetője és a tanszemély-

zet részéről. A hallgatók és a kísérő tanszemélyzet jókedvűen készülnek a kirándulásra. A hallgatók tudják, hogy sokat fognak tanulni, a kísérők pedig sokat fognak tanítani, esetleg tanulni is, hiszen mindig láthatnak, tapasztalhatnak olyat, ami eddig elkerülte figyelmüket.

A kirándulók számára mindig kényelmes szállást, kitérő ellátást, de még külön zsebpénzt is biztosítanak. Elhelyezkedés és rövid pihenés után következik a program megvalósítása. A kirándulás egész ideje alatt ehhez tartja magát mindenki, csak a kedvezőtlen időjárás térítheti el ettől a résztvevőket. A gyaloglást — néha napi 20—30 km-t — kiválóan bírják. Minden nap sokat tanulnak a magyarázatokból és látványokból. Estéinknél aztán megbeszéljük a nap eseményeit, jegyzeteket készítenek, hogy semmit el ne felejtessenek.

A kirándulás végén tudásban gazdagabban térnek haza.

Az együtt töltött néhány nap nemcsak a tudást fejleszt, hanem közelebb hozza egymáshoz az előadókat és hallgatókat, fejleszti a közösségi szellemet és mindjobbban megismereti a résztvevőkkel hazánk gazdasági és természeti életét.

Ásmány Éva
tanársegéd

Öt éves tervünknek köszönhetjük

Révai József miniszter elvtárs szegedi választási nagygyűlésén elhangzott beszéde szerint „a választás bizalmi szavazat a népi egység politikájára... Számunkra nemcsak a szavazás pusztán ténye a fontos, hanem az, hogy a politikai életben a közügyekben való tudatos részvétel szükségességét értessük meg minden egyes dolgozóval. Ezért kell harcolnunk minden egyes ember, minden egyes szavazópolgár lelkéért, meggyőződéséért, szavazatáért.”

A meggyőződés senkiben sem alakulhat ki tények és adatok hiányában, bizonyos felismerések nélkül. Nézzük meg, hogy mit köszönhetünk a szegedi egyetemnek és a főiskola a tervgazdálkodásnak?

AZ ORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM, mely 1946-ban meglévő 533 fő dolgozó létszámról, 455 százalékos emelkedéssel, a mai napig eljut a 988 főből álló személyzeti állományig. Ezek az adatokon belül a tanszemélyzeti létszám 1946-ban 99 fő, ma pedig ennek a számnak csaknem háromszorosa, azaz 242 fő. A dolgozóknak kifizetett bér 1946-ban 1.154.000 Ft, ma pedig 14 millió 471.000 Ft, az összehasonlítási alapként majdnem tizenkétszerese, pontosan 1,153 százaléka. Szembeszökő arány itt, hogy az alig kétszeres létszámemelés tizenkétszeres munkabér emelkedést von maga után! (Ez az adat egy olyan számítási eredménye, mely figyelembe veszi az 1946-ban még nem rendszerezett pótlékokat, tiszteletdíjakat, jutalmakat, segélyeket, tanári prémiumokat és egyéb juttatásokat is.)

A TUDOMÁNYEGYETEM 1946. évben 265 fő dolgozó létszámmal rendelkezett, ma pedig ennek a létszámnak több, mint kétszerese van a Tudományegyetemen, pontosan 558 fő. Tanszemélyzet száma: 1946-ban 74 fő, ma ennek a három és félszerese, pontosan 251 fő. E létszámok munkabére: 1946-ban 618.000 Ft, ma 16.872.000 Ft. — az összehasonlítási alapként több, mint huszonhatszere. Kétszeres munkaerőlétszám mellett, tehát huszonhatszere munkabéremelkedés!

A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA 37 fő dolgozóval ér el a hároméves terv küszöbét. Ma, az első öt éves terv derekán dolgozóink létszáma 177 fő, az eredeti létszám ötszöröse. A tanszemélyzeti létszám 1946-ban 15 fő, ma ennek a négy és félszerese, 68 fő. — A főiskolai dolgozók munkabére 1946-ban 137.000 Ft, ma pedig 4.400.000 Ft. Ötszörös létszám mellett harmincegyszeres munkabér emelkedést jelentenek ezek a számok.

Ezt az imponáló létszám- és munkabéremelkedést nyomon követi a dologi fejlődés is. Az Orvosegyetemnél az 1946-os 1.300.000 Ft-os elszámánya ma, 983%-os emelkedéssel 14.000.000 Ft-ot ér el. Az esztendő során 1952. évben 1,135%-os emelkedés ugrik ki, 16.000.000 Ft-os elszámánnyal, mert ekkor jut lét új klinika felszerelése tervhitelez az Orvosegyetemre.

A Tudományegyetem 436,2%-os emelkedéssel 4 millió Ft-tal gazdálkodik ma az 1946-os 734.000 Ft-os elszámánnyal szemben; — a Pedagógiai Főiskola pedig a hároméves terv második évében jut tervhitelez, háborús kárai pótlása céljából, 2,089%-os hitelemelkedéssel, míg a mai napon eredeti dologi elszámányának (30.200 Ft.) több, mint harminchatszereével, 1.120.000 Ft-tal gazdálkodik.

Említsre méltó beruházások voltak az Orvosegyetem területén a gyermekgyógyászati klinika régi és új épületeinek építése és felszerelése 7.300.000 Ft-ból, a Belloianisz-téri „C” épület szárnyépítkezése 700.000 Ft-ból, a Tájékoztató Intézet építése, felszerelése 770.000 Ft-ból. — A Tudományegyetem „Béke”-épülete 10 milli forintba került, a Gyakorlati Fizikai Intézet és az Alkalmazott Kémiai Intézet építése, felszerelése pedig 1 milli forintjában van a népgazdaságnak.

Láthatjuk, eddigi fejlődésünkből, hogy a mi tervünk, — Szélini meghatározás szerint, — „nem terv jóslások, nem terv találgatások, hanem kötelező erővel terv utasítások, amelyek meghatározzák fejlődésünk irányát.”

Azok az arányok, amelyek eddigi tervgazdálkodásunk során szemünk előtt kibontakoztak, — a szegedi egyetem és főiskola életében éppen úgy, mint népgazdaságunk bár, mely más szektorában, — világosan mutatják, hogy terveink a szocializmus gazdasági alaptörvényeinek megfelelően azt a célt szolgálják, hogy megvalósíthassuk az anyagi és kulturális szükségletek maximális kielégítését.

dr. Ventilla Sándor
főiskolai gazdasági vezető

MULT JELEN

A Horhy-rendszerben az iskolázatlanság, a taníttatás, a kizsákmányoló osztály monopóliuma volt. Ezt a kiváltságot az uralkodó osztály az államhatalom igénybevételevel, különböző népelélenes rendeletek, többek között magasság összegű tandíjak megállapításával biztosította magának. Ha mindezek ellenére egy munkás, vagy szegény paraszt szülő gyermeke eljutott az egyetemre, a kiszabott magas tandíj miatt előbb, utóbb kimaradt, vagy a tanulással együtt nappalál téve vállalt egyéb munkát, hogy a létfenntartásához szükséges pénzt előteremtse.

A szegedi Tudományegyetemen bőven akad bizonyíték erre, az elmúlt idők iratai közt. Így például 1924-ben József Attila, a munkásosztály nagy költője anyakönyvi lapján a következő feljegyzést látjuk: Tandíj: 1.224.000 korona, fizetve 680.000 korona.

A profitorra éhes feudálkapitalista urak nem sokat törődtek azzal, hogy s mint teremti elő valaki évi tandíját. Minél kevesebb kapcsolata volt az illetőnek a tőkés renddel, annál könnyörtelenebbül behajtották rajta mindezt, követelték; az uralkodó elv az volt, hogy „fizessenek a szegények”. Híven tükrözi ezt másik nagy költőnknek, Radnóti Miklósnak 1932. szeptember 23-án beadott kérvénye, melynek szövege a következő: „Alulírott azon tiszteletteljes kérvénnyel járlok a Méltóságos Dékán Úr színe elé, hogy számomra október 15-ig tandíjfizetési haladékot adni méltóztatnék. Kérem indokolásul bátorodom megemlíteni, hogy remélt tandíjkedvezményemet nem kaptam meg s így kénytelen leszek a szükséges összeget rokonaimtól kérni, melyhez a fenti határidőre szükségem van.”

Pártunk a felszabadulás után célt tűzte ki a közoktatásunk gyökeres átszervezését. Kezdetből fogva támogatót minden olyan kezdeményezést, mely hozzásegítette munkás-paraszt ifjainkat, hogy közpiskolai, illetve egyetemi tanulmányokat folytathassanak. A pártunknak köszönhetjük, hogy állami költségvetésünk jelentős összeget fordított a kulturális, oktatási, nevelési és tudományos célokra. — ezen belül tanulóifjúságunk, egyetemi hallgatóink anyagi támogatására. — Így érhetjük el, hogy az 1951/52. tanévben a szegedi egyetemeken és főiskolán 3015 hallgatóból 2662 részesült ösztöndíjban. A legkiváltságosabb kormányzatunk Rákosi Erdeméremmel, illetve Rákosi-ösztöndíjjal jutalmazta. Egyetemünkön az elmúlt tanévben 4 hallgató Rákosi Erdeméremet, 29 hallgató pedig Rákosi-ösztöndíjat kapott.

Ma, ifjaink megfelelő ellátás mellett, nyugodt körülmények között képezhetik magukat; szabaddíjüket nem kell kényszer korrepetálással töltöniük, mert az ösztöndíjból teljes színházra, mozira, szórakozásra is. Az ösztöndíj dolgozó népünk hősiessé termelő munkájának eredménye. Üzemi, termelőszövetkezeti és értelmiségi dolgozóink munkaverenyével harcolnak, hogy munkájuk termelékenységét fokozzák. Minden százelek, mely elért eredményeket túlhaladják, záloga jobb jövőnknek.

Az anyagi gondoktól mentes életmód, melyet dolgozó népünk biztosít számukra, arra kötelezi hallgatóinkat, hogy fejelemzetten, folyamatos tanulással küzdjenek a jobb tanulmányi eredményért. Azzal a tudattal tanuljanak, hogy az egyetem elvégzése után eljövendő munkahelyükön a második öt éves terv célkitűzéseinek megfelelően harcoljanak boldog jelenünkért, ragyogó jövőnkért.

Felajánlásunk:

tüntetés a Népfrent programja mellett

Rövid levelemben szeretnék beszámolni arról, hogyan készül fel csoportunk május 17-re, arra a nagy napra, melyen dolgozó népünk ismét hitet tesz a béke ügye mellett, bebizonyítja a párt és államunk iránt érzett bizalmát és szeretetét. Ezt a jövőbe és a pártba vetett rendületlen bizalmat és a hála érzését szeretnénk kifejezni tanulmányi munkánkkal is.

A tanulmányi munka megjavítására indított kezdeményezések során különösen kiténik Kiszely János, Wilhelm István elvtársak. Javaslataikra indult például az analízis kisebb csoportokban történő megbeszélése — mely már is szép eredményeket ígér — s főleg az ó javaslataik alapján készült el alábbi felajánlásunk:

A fiz. mat. II/1. csoport május 17-re vállalja:

1. Év végére a csoport vizsgátlaga előri a 4,2-et.
2. A csoport egyes tárgyakból gyengélen álló tagjai a tanszéken önkéntesen beszámolnak. A beszámolók száma elérni a tízet.

3. Wilhelm István összegyűjti az integrálási módszerek, Süli Árpád pedig a differenciálegyenletek megoldási módszereit (Határidő április 24.) Gondoskodunk arról, hogy az elkészült táblázatok minden csoporttag birtokába jussanak.

4. Május 18-án a csoport minden tagja leteszi az MHK próbát.

Tiszteletben vagyunk azzal, hogy a felajánlás teljesítése komoly feladatot ró csoportunk tagjaira, hisz mindenkinek legalább egy tárgyból kell javítania. A felajánlás könyvebb teljesítése céljából az esetleges merlegek után mindenkinek megmondjuk, hogy mi a felajánlásra eső része, miből milyen eredményt kell elérnie ahhoz, hogy a csoport ígéretét teljesíthesse.

Felajánlásunk tüntetés a Népfrent programja mellett. Célja: megjavítani és fokozni a tanulmányi munkát, ezzel akarjuk bebizonyítani államunk és pártunk melletti kiállásunkat.

Süli Árpád II. mat. fiz.

A jugoszláv hazafiak harca a jugoszláv nép felszabadításáért

A titóisták minden lehetőt elkövetnek, hogy a jugoszláv kultúrát aljas, háborús, népelélenes célkitűzések szolgálatába állítsák. A haladó szellemű jugoszláv írók, mint például Radovan Zogovics, Miodrag Tomics híven a profetár nemzetköziség és a marxizmus-leninizmus eszméihez, szembeálltak Tito, Rankovics fasiszta diktatúrájával és a jugoszláv kultúra fasiszálásával.

A haladó szellemű kultúra ellen indított ádáz hajszában a belgrádi Tito fasiszták betiltották az egyetemen a marxizmus-leninizmus oktatását és leváltották az olyan haladó szellemű professzorokat, mint Mirko Markovics és Szene Logaz. Az egyetemekről és a főiskolákról ezrével zárták ki és börtönzik be a hallgatókat, Gorkij, Majakovszkij, Ehrenburg és más haladószellemű írók műveit kivonták a forgalomból.

helyette a könyvtárkereskedések polcain detektivregények rikátnak.

A jugoszláv ifjúság rendszeresen távol marad a Titók által alapított fasiszta ifjúsági szervezet, a Narodna Omladina gyűléseitől, összejöveteleiktől,

így ennek a szervezetnek semmi befolyása nincs az ifjúságra. Bárminek is igyekszik az Omladina című lap, az ifjúsági szervezet lapja elitkolni ezt a tényt, idén.

ként mégis kénytelen beismeréseket tenni. Így például az ifjúság lapja nemrégben azt írta: „Pamozadje járás községeiben igen sok ifjú él, de ritkán találkoznak, mert nincs szervezet, mely összefogná az ifjúságot.”

A lap természetesen nem vállalja be, hogy mi ennek az oka. A jugoszláv ifjúság lapja Tito-Rankovics eszköze és hangos szóval propagálja „az amerikai életformát”.

A jugoszláv ifjúság szabotálja a részvételt az úgynevezett kulcsépitkezéseknél, amely alatt katonai építkezéseket kell érteni.

Minden terror és megfélemlítés ellenére a másodéves orvoshallgatóknak csupán két százalékát sikerült mozgósítani ezekre a hadmunkálatokra.

Illegális szervezetek vezetése alatt a jugoszláv ifjúság nyílt harcot is folytat Tito-Rankovics rendszer ellen. A hivatalos Tanjung hírszolgálati iroda nemrég közölte, hogy a belgrádi megyei bíróság négy egyetemi hallgatót ellen hozott ítéletet, akik a „Tájékoztató” Iroda céljainak szolgálatában szervezettel létszították. A diákokat 7—9 évig terjedő börtönnel sújtották.

A titóisták rettegnek, mert a jugoszláv ifjúság napról-napra tevékenyebben kapcsolódik be a jugoszláv nép felszabadításáért folytatott harcba.